

Partnerskaber og målrettet indsamling af viden kan hjælpe bestøvere

Mange vil bestøverne det godt. På et nylig afholdt bestøversymposium arrangeret på initiativ af bl.a. BEEFARM projektet deltog interesserede landmænd, biavlere, forskere, rådgivere samt deltagere fra kommuner, relevante styrelser og interesseorganisationer.

22.02.2018 | [LEKTOR VIBEKE LANGER, INSTITUT FOR PLANTE OG MILJØVIDENSKAB, KU](#)



FOTO: Colourbox

På bestøversymposiet for nylig udvekslede deltagerne masser af interessant viden, og stemningen var præget af et fælles mål: at skabe bedre vilkår for de vilde bier, gerne samtidig med at honningbierne også får bedre betingelser. Det blev dog også klart, at vi stadig har en ufuldstændig forståelse af, hvordan de vilde bier og honningbierne hver især påvirkes af anvendelse og drift af landbrugsarealerne, og under hvilke betingelser de vilde bier kan udsættes for konkurrence fra de tamme.

Handling er godt, målrettet handling er bedre

For økologiske landmænd, ikke mindst raps-, hestebønne- og frugtavlere, skal strategien være at sikre flere føderessourcer både på egen bedrift og i det lokale landskab. De vilde bier i landskabet er ligeglade med, om det er landmandens marker og hegn, kommunens vejkanter, vejdirektoratets motorvejsskrænter eller sommerhusenes haver, der tilbyder blomster og redesteder. Derfor er der brug for partnerskaber som de, der er opstået i de seneste år, og hvoraf nogle blev præsenteret på bestøversymposiet:

Faunapletter i markkanterne etableret af landmænd i et samarbejde mellem lokale landboforeninger, kommuner og interesseforeninger

Vild med vilje i Lystrup, hvor lokale borgere arbejder med biodiversitet i en lokal park sammen med bl.a. kommunen, Aarhus Universitet, Aarhus Vand og Danmarks Naturfredningsforening

i Biosfære Møn, hvor Vordingborg Kommune ændrer på pasningen af vejkanterne og sammen med lokale landmænd anlægger blomsterstriber i et afgrænset område.

Endelig blev Økologisk Landsforenings initiativ med gratis frø til blomsterstriber præsenteret i sidste nummer af Økologi & Erhverv. Så der er masser af vilje.

For at få den bedste effekt af de forskellige tiltag mangler vi imidlertid viden og erfaringer, eksempelvis om blomsterstriber:

Hvilke plantearter skal udsås?

Hvordan etableres de bedst?

Hvilke bestøvere bruger stribterne, og hvordan "passer blomsterstriberne ind" med de ressourcer, der allerede findes i form af levende hegn, permanente græsarealer og andre udyrkede arealer?

Er de nuværende muligheder, f.eks. blomsterbrakordningen, velegnet, eller er der brug for justeringer og bedre vejledning?

Et bud på hvornår der er "nok" blomster

De enårige blomsterstriber blomstrer først hen på sommeren, så de skal ses i sammenhæng med de andre ressourcer i landskabet. I foråret er de vigtigste føderessourcer dels forskellige pil, dels de hvidblomstrede hegn og skovbryn bestående af slåen, mirabel, kirsebær, hæg, tjørn osv. Når man som landmand vil vurdere, om der er tilstrækkelig føde til, at de vilde bier kan komme godt fra start, kan man bruge nye engelske beregninger som rettesnor. Lynn Dicks fra Storbritannien præsenterede på bestøversymposiet et bud på, hvad der minimum skal være på 100 ha: 500 m - 2 km rigt blomstrende hegn giver sandsynligvis pollen og nektar nok til almindelige bestande af 6 almindelige arter vilde bier i foråret.

Et par af de 18 økologiske bedrifter, der deltog i BeeFarm projektet, havde mindre end 500 m "hvidblomstrede" levende hegn og skovbryn per 100 ha, men havde til gengæld mange ressourcer fra pil, som ikke indgår i regnestykket. Så der er nok at tage fat på, hvis vi skal kunne handle baseret på viden.

Læs mere om:

[Bestøversymposiet](#)

[BEEFARM-projektet](#)